

Posudek diplomové práce Kristiny Netíkové
„Buenos Aires v románu *Sobre héroes y tumbas* (Kniha o hrdinech a hrobech)
Ernesta Sabata“

Diplomovou práci uvádí nástin kontextu, specifiky vývoje Buenos Aires a jeho významu v literatuře; je přiměřený, dobře se orientuje v širší informaci. Celá práce se pak vyznačuje soustředěností na zvolené téma. Autorka přesvědčivě zdůvodnila význam prostoru pro porozumění Sabatovu vrcholnému románu (s. 10). Následující výklad je plně zaměřen na tematickou interpretaci, promyšleně rozčleněnou do různých dílčích témat.

Výrazné jsou pasáže upozorňující na metaforické vidění postav jako domů či krajiny a na druhé straně personifikace domu, na niž navazují další aspekty tohoto pohledu (město-tělo, město-žena, tělesné detaily ve vizi města jako labyrintu).

Výklad dává větší váhu negativním aspektům velkoměsta (prostor zla, bludiště izolovaných životů, samota, ztroskotání), což je oprávněné, byť místy působí příliš jednoznačně. Proto zejména oceňuji, že diplomantka posléze postihuje antinomický princip Sabatova vidění světa (špína x čistota, apod.).

Biblické aluze svědčí o kultivovanosti a smyslu pro mytické významy (se znalostí Bachelardových prací). V kapitole o Buenos Aires jako městě imigrantů jsou svěží sociolingvistické postřehy o jménech postav a ulic.

Zvláště bohatě je rozvedená interpretace prostoru domu, včetně dobrých formulací o sepětí s časem. Naopak u celého prostoru města je časový rozměr naznačen jen zcela letmo užitím termínu Daniely Hodrové „město s pamětí“ (s. 41 an.). Postřehy o chátrání nebo zániku některých částí moderního města zůstaly bez výslovné spojitosti s aspektem času.

Cenné je zapojení Sabatova díla do hlubších souvislostí s eseji Martíneze Estrady o Buenos Aires i pasáž o vztahu Sabato–Borges; v něm by však kromě souznění bylo možné nalézt i distanci.

Nemám závažnější připomínky. Poněkud jsem postrádala dvě věci: jen letmo je zmíněn podzemní prostor města, který je však příliš významný a problematický, aby zůstal stranou. A dále, interpretace tématu románu by získala, kdyby autorka věnovala určitou pozornost také významu kompozice a jazyka románu.

Ke kvalitě této diplomové práce výrazně přispěla prostudovaná odborná literatura, zejména teoretické studie, dobře zvolené a s porozuměním využité. Autorka pracuje se

sekundární literaturou vyzrálé, se zažitou technikou poznámek a bibliografických odkazů (pouze ojedinělý odkaz na internetový zdroj neodpovídá normě, pozn. 3).

Práce je napsaná kultivovaným jazykem a pečlivě zredigovaná. V úvodních kapitolách jsou formulace místy nejisté, avšak během výkladu nabývají pevnosti. Jen na okraj k redakci: století se v češtině, na rozdíl od španělštiny, běžně označuje arabskou číslicí; „cuadra“ (pozn. 15) znamená také právě blok domů.

Práce Kristiny Netíkové splňuje požadavky na diplomovou práci. Doporučuji ji k obhajobě.

prof. Anna Housková

15. září 2008